

SJEY GREIÐ BOÐ TIL EMBÆTISFÓLK HJÁ TÍ ALMENNA

Krøvini til almennu embætisfólkini í umsitingini verða herd – álit skal skapast aftur

Árni Gregersen

Nógvar gøtur hava seinnu árin verið í donskum politikki og í donsku almennu umsitingini.

Hetta hevur fingið aðalstjórnarar at gera nýggjar mannagongdir fyri starvsfólk, sum strika undir hvussu týðandi tað er, at arbeið verður opið, fakligt, lógligt, satt, við ábyrgd og við loyvi

at gera mistøk. Eisini verður undirstrikað, at embætisverkið skal arbeiða neutralt í mun til politikk.

Skattamálið, Eritrea-málið, Christiania-málið, GGGI-málið og Sass-Larsen-málið eru kend í Danmark gjøgn-um seinastu árin.

Felags fyri øll hesi mál er, at tað ikki bert eru politikarar og ráðharrar, sum hava fingið ábyrgdina av tí sum er hent, men eisini toppembætisfólk í aðalráðunum, sum annars ikki alment plaga at standa fyri skotum.

Ágangurin hevur verið so álvarsligur, at aðalstjórnar sendir til hús og kanningarnevndir við dómurum á odda hava funnist hvassliga at

málgongdini í fleiri málum.

Fleiri av teimum, sum hava verið atfinningarsom móti embætisverkinum halda, at tað almenna eigur at seta reglurnar uppáttur skarpari, men nú er ein nevnd komin við einum nýggjum kodeks.

Hetta byggir á tað gamla, men er kortini munandi skerpað.

Sjey skyldur

Grundleggjandi byggja nýggju reglurnar á sjey skyldur hjá embætisfólki. Tær byggja á sjey yvirskriftir: lóglýdni, sanleikka, fakligheit, menning og samstarv, ábyrgd og leiðslu, opinleika um mistøk politiskt óheftni.

Sagt verður, at hetta

skal alt haldast, tí hetta er grundarlagið undir trúvirðinum hjá embætisverkinum.

Serliga tvær av skyldunum verða tiknar fram.

Tá ið tað snýr seg um sannheit, so stendur klárt, at embætisfólk ikkiugu virka til - ella at ráðharrin virka til - at geva villeiðandi ella skeivar upplýsingar víðari.

Hetta er ikki bert galdandi í viðurskiftunum við ráðharran og starvsfólk í aðalráðum, men eisini mótvegis Fólkinginum, øðrum myndugleikum, feløgum, pressu, borgarum, fyrirkum og almenninginum.

Í kodeksinum stendur:

– Tað er avgerandi fyri, at Fólkingið kann hava álit á

teimum upplýsingum, sum tingið fær í samband við viðgerð av lógaruppskotum og at Fólkingið kann hava eftirlit við ráðharrunum.

Tað verður eisini sagt, at gevur ein ráðharri ella aðalstjóri boð um at senda okkurt víðari, so skulu starvsfólk siga nei, um talan er um boð sum ikki eru sonn.

Eitt sum lagt verður til merkis er, at aðalstjórnarnir undirstrika, at størri opinleiki skal vera, tá ið talan er um mistøk ella feilir.

Har stendur millum annað:

– Leiðslan hevur ábyrgdina av, at mentanin í ráðum er so, at øll kunnu fara til ovasta leiðaran, um tey hava gjørt eitt mistak.

Lagt verður serliga til merkis til hetta punkt, tí í fleiri av teimum málum, sum eru endað sum gøtur, er tí embætisfólk hava roynt at krógva mistøk, sum er hend.

Tí skal mentanin broytast til, at skipanin lærir av mistøkum – heldur enn at tey verða krógvað.